

บทที่ 6

บทสรุป

การศึกษาในครั้งนี้ทำการศึกษาเฉพาะเครื่องมืออวนรุนที่ทำการประมงในบริเวณ อ.เมือง จ.สตูล ซึ่งเป็นเรืออวนรุนขนาดเล็กทำการประมงบริเวณชายฝั่ง จึงจับกุ้งแชบ๊วยได้ไม่ครอบคลุมทุกขนาด ผลการศึกษาในบางเรื่อง เช่น ค่า CL_{∞} ค่า W_{∞} จึงมีค่าต่ำกว่าที่ควร ถ้ามีข้อมูลการจับกุ้งแชบ๊วยจากเครื่องมือประเภทอื่น เช่น อวนลอย อวนลาก เป็นต้น มาประกอบจะทำให้ข้อมูลสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและสามารถศึกษาถึงฤดูวางไข่ของกุ้งแชบ๊วยได้ ซึ่งเป็นประโยชน์มากในการกำหนดฤดูกาลห้ามทำการประมงในช่วงที่กุ้งแชบ๊วยมีไข่แก่ อันจะเป็นประโยชน์ในการใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสม อีกทั้งความจำกัดในประสิทธิภาพของอุปกรณ์ที่ใช้โดยเฉพาะอย่างยิ่งเครื่องชั่ง ก็มีส่วนอย่างยิ่งในความถูกต้องของข้อมูล จึงควรใช้เครื่องชั่งที่มีความละเอียดมากเท่าที่จะหาได้ แต่ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมสำหรับการใช้งานในภาคสนามด้วย ส่วนระยะเวลาที่ทำการศึกษา 1 ปี 6 เดือนนั้น (กรกฎาคม 2537-ธันวาคม 2538) คิดว่าเพียงพอในระดับหนึ่งสำหรับการเก็บข้อมูล แต่ถ้าจะให้ข้อมูลสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ควรเก็บต่ออีก 6 เดือน เพื่อที่สามารถเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างปีที่ 1 และปีที่ 2 ได้ทั้งปี ทำให้สรุปผลการศึกษาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตามผลการศึกษาในครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานทางชีวประวัติของกุ้งแชบ๊วย เพื่อนำไปใช้ในงานด้านอื่นต่อไป เช่น การหาโมเดลผลจับต่อหน่วยทดแทน (yield/recruit) เป็นต้น ซึ่งโมเดลนี้นักชีววิทยาประมงนิยมใช้ในการประเมินผลการประมง และใช้เป็นแนวทางในการวางมาตรการจัดการประมง เพื่อให้การประมงอยู่ในระดับที่ผลจับจากสัตว์ในรุ่นใดรุ่นหนึ่งมีน้ำหนักมากที่สุด (maximum yield per recruitment) โดยการประเมินผลการประมงตามโมเดลนี้จำเป็นต้องทำความเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงมวลชีวภาพหรือน้ำหนักทั้งหมดของสัตว์ในรุ่นภายในช่วงเวลาดังกล่าวซึ่งขึ้นอยู่กับความแตกต่างของอัตราการตายและอัตราการเติบโตของน้ำหนักของสัตว์ (ปรีชา สมมติ, 2520) นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลในการจัดการประชากรกุ้งแชบ๊วยในบริเวณนี้ได้ในระดับหนึ่ง ดังจะเห็นว่าขนาดความยาวเปลือกหัวเฉลี่ยของกุ้งแชบ๊วยจากเรืออวนรุนขนาดเล็กในแต่ละเดือน (ตารางภาคผนวกที่ 12) ต่ำกว่าค่าความยาวเปลือกหัวเฉลี่ยของกุ้งแชบ๊วยวัยเจริญพันธุ์ คือ 2.61 ซม. (ทวีป บุญวานิช, 2536) ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่าถ้ายังมีการทำประมงอวนรุนในบริเวณนี้ต่อไป ก็จะไม่มีการจับกุ้งแชบ๊วยขนาดใหญ่พอที่จะสามารถสืบพันธุ์ได้อยู่ในกลุ่มประชากร เพราะถูกจับไปตั้งแต่กุ้งยังมีขนาดเล็ก ซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง ทำให้ประชากรกุ้งแชบ๊วยในบริเวณนี้ลดจำนวนลงเรื่อย ๆ จนอาจสูญพันธุ์ได้ จึงควรมีมาตรการที่เข้มงวดในการลดจำนวนเรืออวนรุนลงจนหมดไปในที่สุด แต่ในการใช้มาตรการดังกล่าวต้องทำควบคู่ไปกับการส่งเสริมอาชีพอื่นให้แก่ชาวประมงอวนรุนด้วย